

Pluja d'agost

Un relat de: [Montseblanc](#)

La tarda d'agost s'estira com un xiclet molt mastegat, sense gust ja, però flexible encara, enganxós... Ha fet sol tot el dia i la humitat s'ha mantingut a ratlla. Trenta-quatre graus després de dinar. Hagués estat suportable si no fos perquè he anat a la platja i tinc la pell més calenta del normal. No m'he cremat. La crema protectora ha fet la seva feina, però l'escalfor hi és. Com si jo fos una bateria que m'he recarregat al sol i ara estic que trec espurnes per cada porus de la pell. Encara no m'he dutxat, ho faré abans d'anar a dormir. M'agrada sentir com la sal gairebé cruix quan flexiono els braços o les cames. I l'olor que faig... De mar, de crema, d'aire juganer.

Cap el tard, ara que ja es comença a fer fosc, ha pujat la humitat. Suo mentre camino pel jardí, només amb el vestit, sentint el meu cos viu i afamat sota el cotó. La llum del sol vol marxar però no pot. La tarda l'agafa per la punta dels darrers raigs i l'escampa de nou, envermellint-la. Per això m'ha recordat una goma de mastegar. D'aquelles de la meva infància, que quan se m'acabava, farta de mossegar-la una i altra vegada, l'escampava per terra, ancorant-la a pedres i pals. Un darrer intent de fer-la durar...

Miro les plantes i penso que he de regar, les meves passes sonen a pols i a terra seca, a set. I me n'adono que, per un cantó el sol ruboritzat per l'esforç malda per enfonsar-se, mentre que per l'altra banda, silenciosament, han arribat unes boires com cotons bruts de cendra.

Sento una cigala cantant, al jardí del costat, deu ser a un pi molt alt que encara té el sol entre la pinassa. I un tro. Ostres, sí, un tro. Camino entre els rosers, trencant algunes roses passades, la pell cada cop més amarada de suor; a la cara, al coll, entre els pits, els braços sencers, l'entrecreix, les cuixes, inclús els peus.

L'excitació que sempre em provoca la platja s'arrossega sobre mi, no me l'he pogut treure del damunt, i fa que noti un formigueig als mugrons, el forat de la vagina dilatat, tot mullat, mentre em moc a poc a poc, mirant de no punxar-me els dits. Un berrat pudent surt volant d'un clavell de moro sec que els meus dits arrenquen. El seu vol verd atrapa la meva mirada fins que aterra sobre el tronc de la palmera que va morir l'any passat.

Un altre tro. I comencen a caure gotes. Les primeres ni les noto, de tan tèbies com són. Estenc els braços, buscant que l'aigua dolça em dibuixi camins sobre la sal i el bronzejat. Però plou poc. I em ve la idea. Sé que els veïns del davant i dels costats són de vacances. I em trec el vestit. El llanço sobre un romaní i de nou obro els braços i aixeco la cara al cel. La pluja és feble, em cauen gotetes aquí i allà. A les parpelles, sobre el nas. Obro la boca, trec la llengua. Separo les cames, els pits em tremolen amb el moviment. Augmenta la intensitat del ruixat i se m'escapa un gemec. Em passo les mans pel cos, per sobre dels pits, la cintura, enfonso els dits al meu cony que crema. Tinc la sensació que les gotes desapareixen en tocar el meu cos, però cada vegada brilla més la meva pell i els regalims comencen a fer carreres per veure quin arriba abans als meus peus.

Percebo l'olor del jardí que per fi es rega. La pols que sucumbeix, les herbes remeieres que perfumen el moment, les fulles seques de la morera que mormolen la seva fi quan les gotes les enxampen.

Tinc la boca encara oberta, la pluja em corra pels llavis. Tanco els ulls. La mà dreta roman entre les meves cames. Noto el clítoris endurit. El meu índex hi fa unes quantes voltes. Fins que torno a obrir els ulls, miro enrere i el veig a ell, rere els vidres del menjador, mirant com plou, no s'ha adonat que jo sóc a fora, nua i lliure.

Camino descalça cap el tros de gespa que malviu davant el porxo del menjador. M'hi poso d'esquena. Crec que ja m'ha d'haver vist. M'ajupo, em poso a quatre grapes. Aixecant el cul, fent que els meus orificis quedin ben exposats. Noto com es separen els llavis vaginals i l'aigua dolça i fresca m'envaeix. Els cabells se m'enganxen a la cara, els pits gairebé em toquen a terra.

La seva polla entra en mi, sencera, de cop, m'omple el cony que l'acull amb una convulsió. Els seus dits em claven les ungles als malucs. Aixeco la cara de nou al cel, crido. Plou fort ara. I nosaltres, com gossos, ens acoblem, tots tres. Ell, jo i l'agost...